Kebeleszentmárton, 1887. október 8. – Budapest, 1974. október 13.

Értelmiségi családból származott, apja tanító volt. Polgári iskolai tanári oklevelet szerzett, majd – a tanítás mellett – jogot végzett és ügyvédi vizsgát tett. Az első világháborúban katona, 1914-ben orosz hadifogságba esett, 1920-ban tért vissza Vlagyivosztokból. 1922-től Budapesten ügyvéd. 1931-ben lépett be a Független Kisgazdapártba, 1932-től a párt főügyésze. Pártszervező Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye északi részén. Részt vett az FKGP választási küzdelmeiben. Az 1939. évi választásokon képviselőjelölt, de mindössze 12 százalékot kapott. 1945. január végétől a Budapesti Nemzeti Bizottság tagja. 1945. február 18-ától az FKGP ügyvédcsoportjának társelnöke, közreműködött a fővárosi népbíróság megszervezésében. 1945. április 2-án Budapesten beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. október 7-étől a budapesti törvényhatósági bizottság tagja. Az 1945. november 4-i választásokon a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog megyei listáról bekerült a nemzetgyűlésbe. Koalícióellenes magatartása miatt az FKGP Elnöki Tanácsa – húsz társával együtt – 1946. március 12-én kizárta a pártból. A Magyar Szabadság Párt alapító tagja és főügyésze. 1945-től 1947-ig az Autótaxi Budapest Automobilközlekedési Rt. és leányvállalatai (Budapest Vidéki Autóbusz Közlekedési Rt., Általános Gépkocsi Közlekedési Rt., Turul Autóforgalmi Rt.) igazgatósági tagja. A Magyar Szabadság Párt feloszlása után (1947. július 21.) visszavonult a politikai élettől. Élete utolsó éveit – feleségével – a kamaraerdei szociális otthonban töltötte.